

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714101840/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Og alle fire Elementer kændte
 „Vor Jord, saa den i begge Ender brændte!
 „Thi hvorfor har min usle Krop
 „Vel nødig, frem for andres, at staae op,
 „for Tiden kommer? Hvi skal jeg tilbage
 „Alleene? Sligt kan fanden eenne mage.
 „O! gid Peer Usen var her kun igien,
 „Og vilde bare tvende Gange suffice!
 „Saa skulde jeg, som sagt, nok see paa den,
 „Der kunde Gravens Dør igien for mig opluffe,
 „for jeg paa alting saae, det var den sidste Dag;
 „Thi saa, forstaaer jeg selv, det var en anden Sag.“

Saa talte Helten, og af alle Kræfter
 Giengieldte Dærren rigelig de Kap,
 Han fik af Kudsken, at den arne Knap
 Sig kom igien i Aar og Dag derefter;
 Thi, sandt at sige, var det høvet hans Hu,
 At staae den reent itu.

Kied af tilfaldt at høre denne Trommen,
 Fruer Birte velked' endelig sin Krop
 Af Sengen, og for Jeppe luffed' op,
 Som neppe før i Stuen ind var kommen,
 For han med ganske Sidel og Krop
 Sov hen som een, der sove vil til Dønnen.

Gud glæde den Mands Sidel, thvemt det ogsaa var,
 Som Sønnen allerførst opfundet har!
 For min Part, jeg og han er meget gode Venner,
 Ved hans Medicament, til Naade brugt,
 Jeg trodsrer alle Jordens Aricenner,
 Og staaer haade Pung, og Smag, og Lugt.
 Og, hvo du er, som sove kan, min Ven!
 Skien paa din Lykke, og erkjendelig pris

Den store Mand, hvis Gudhed gav dig den,
Da har dig skabt Søvnens Paradiis!

Ja! Søvn! de Dødes Steen, modtag min svage Lov!
Din Valnødduft min Siel i salig Fryd hendysker!
Naar i din bløde Arm jeg min Jentire kysker,
Jeg bytter knap med Zeus, som styrer Skæbnens Plod.
Delgivende din Balsam mig helbreder;
Den læger Sielens Saar, og mild udbreder
Nye Kræfter i den Krop, som nys var Fiebrens Kor.
Bliv hos mig, til din gamle Broder kommer,
Og vinke mig til i en evig Sommer
At grønnes i Udbødeligheds Skov!

Maaffee jeg Sønnen her saa kraftigt lover,
At du, min Cæser, allerede sover?
Jeg stopper altsaa. Jeppe sov.
„Hvor er Peer Usen? hvor er Vognen, Snøer?“
Men Jeppe hører ei et Ord:
„Hvad? svar mig! hvor er Brændet? hvor?
„Hvor har du været henne, Kløster?“ --
Saa blev hun ved i fulde tre Quarkeer,
Og endelig sov hen, da hun ei kunde meer.
